'Hem deixat de costat la soledat, la culpa i la vergonya': les veus de dones que han sobreviscut a la violència masclista

A vegades hi ha paraules que costa pronunciar en veu alta, que es queden empresonades dins i van fent mal. Aquest dimecres a la tarda, 25N, durant la presentació de l'exposició Històries que fan art , al Museu de l'Empordà de Figueres, les paraules han brollat, entre nervis, tremolors i algunes llàgrimes, però ho han fet valentes davant

A vegades hi ha paraules que costa pronunciar en veu alta, que es queden empresonades dins i van fent mal. Aquest dimecres a la tarda, 25N, durant la presentació de l'exposició Històries que fan art, al Museu de l'Empordà de Figueres, les paraules han brollat, entre nervis, tremolors i algunes llàgrimes, però ho han fet valentes davant un auditori que les rebia emocionat. Set de les vuit dones que han participat en aquest projecte de mediació artística, coordinat per Petra Vlasman, s'han posat al davant i han parlat públicament per visibilitzar unes històries que sovint queden amagades. Ho han fet per totes aquelles que encara "no han pogut explicar-ho i que estan construint la seva valentia per fer-ho". Juntes han reclamat que la vergonya i la por "siguin d'aquells que manipulen, agredeixen, sotmeten usant l'amor com a excusa" i no de les víctimes de la violència masclista. Al mateix temps, han reclamat millores en els sistemes de detecció de les víctimes que encara passen desapercebudes perquè "les seqüeles són devastadores".

Dues de les participants del projecte davant dels autoretrats que han creat. / Jordi Blanco

"Les històries compartides ens uneixen, les històries no explicades ens mantenen separats". Aquesta és una frase de l'escriptora turca Elif Shafak que Vlasman ha recordat i que, després d'escoltar el missatge de cadascuna de les dones, ha pres més sentit que mai. Una a una han regalat missatges de com s'han sentit al llarg del projecte i com han evolucionat de la mà de la mediadora, a qui han agraït vivament l'acompanyament. "Quan vaig començar no imaginava tot el que anava a remoure's dins meu, sentiments que portava des de feia molts anys; va ser l'oportunitat per deixar part d'un dolor que havia guardat en silenci durant tant temps", ha dit una d'elles. "Mereixem tornar a ser felices, saber que no estem soles ho canvia tot", ha comentat una altra.

Per a totes, comptar amb un espai "segur" com el Museu de l'Empordà per dur a terme aquest projecte, que ha tingut el suport del Servei d'Informació i Atenció a les Dones (SIAD) de Figueres i el Servei d'Intervenció Especialitzada en Violències Masclistes (SIE) de l'Alt Empordà, ha estat essencial. "Un espai on poder parlar sense ser jutjades i avançar al nostre ritme", ha remarcat una de les participants. Una de les dones, que ha patit violència des de molt petita, ha assegurat que "escoltar les històries de vida, de lluita i resiliència d'aquestes dones valentes m'ha arribat al fons del cor i ha marcat un abans i un després de com veig el món. Crec fermament que l'escolta activa i l'empatia són de les eines més poderoses per erradicar la violència de gènere".

El projecte de mediació, que s'ha allargat tres mesos i que ha donat com a fruit visible una sèrie d'autoretrats, ara exposats al museu, ha aconseguit establir una xarxa sòlida entre les participants. Així ho ha evidenciat una d'elles: "Hem deixat de costat la soledat, la culpa i la vergonya. Totes teníem moltes pors que ens havien ensenyat a callar". Ha posat en evidència que hi ha molts tipus de violència, però que "totes ens trenquen de manera diferent i necessiten el mateix: credibilitat, protecció i un lloc on no hàgim de justificar el nostre dolor perquè tinguin cura de nosaltres".

Notícies relacionades i més

La violència, han dit, "no és només un cop, és control, humiliació, silenci, aïllament, por, és que et facin dubtar del que veus i del que sents". Que moltes dones que pateixen violència encara no denunciïn té una raó evident: "No és perquè no vulguem, és per por. Por que no ens creguin, que ens assenyalin, por de quedar-nos soles o que tot sigui pitjor. O que hàgim de demostrar quan ni tan sols tenim forces per aixecar-nos". En aquest projecte, però, totes les participants han trobat la seva veu i, com reconeixia una d'elles, "he descobert una cosa que ho ha canviat tot: que l'amor no fa mal".

Subscriu-te per seguir llegint

Font de l'article: https://www.emporda.info/cultura/2026/11/25/hem-deixat-costat-soledat-culpa-vergonya-veus-dones-sobreviscut-violencia-masclista-136848153.html